

Dolgos Mackó

Írta: Leda Mileva

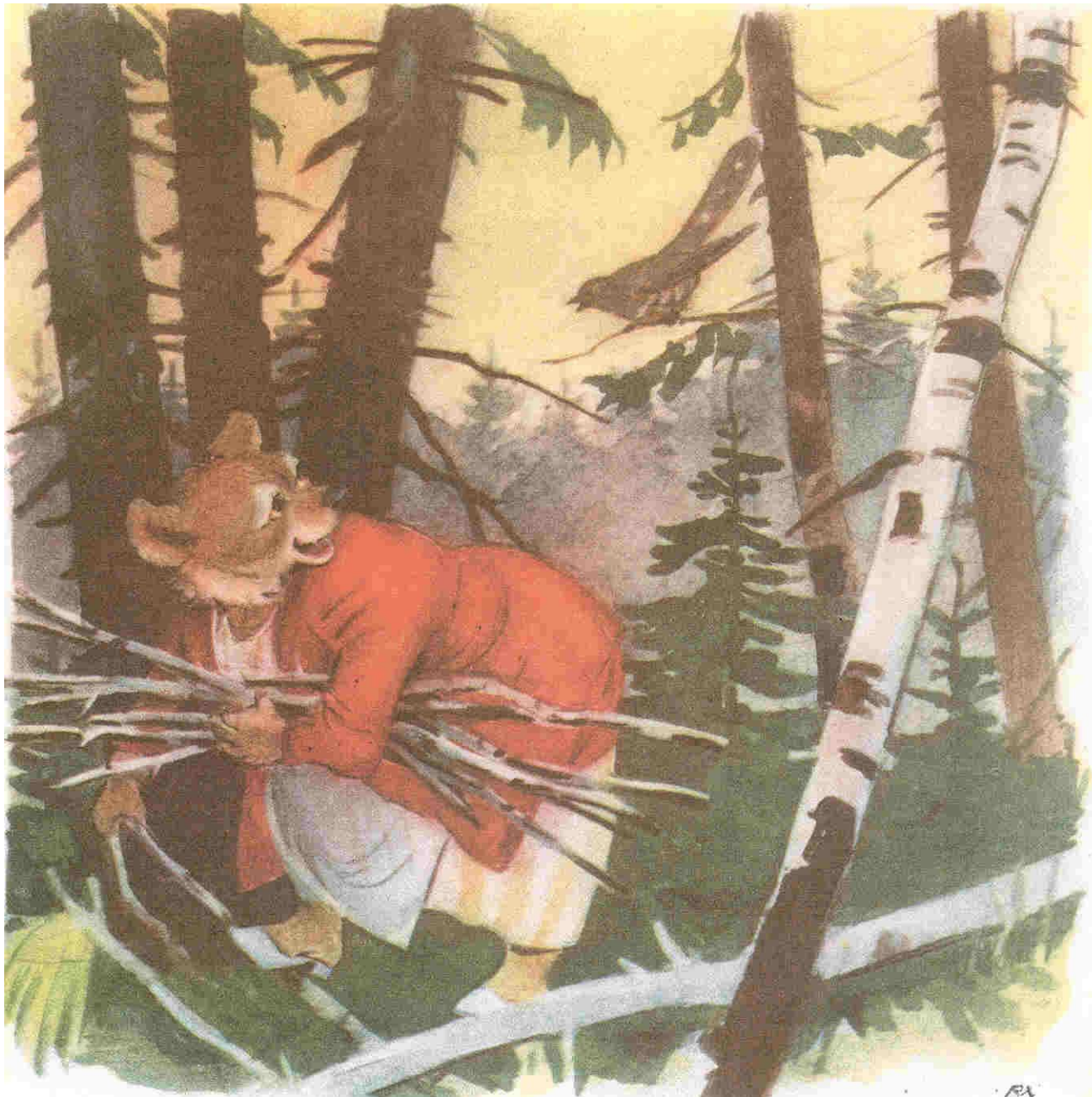
Rajzolta: Vadim Lazarkevics

Fordította: Sípos István

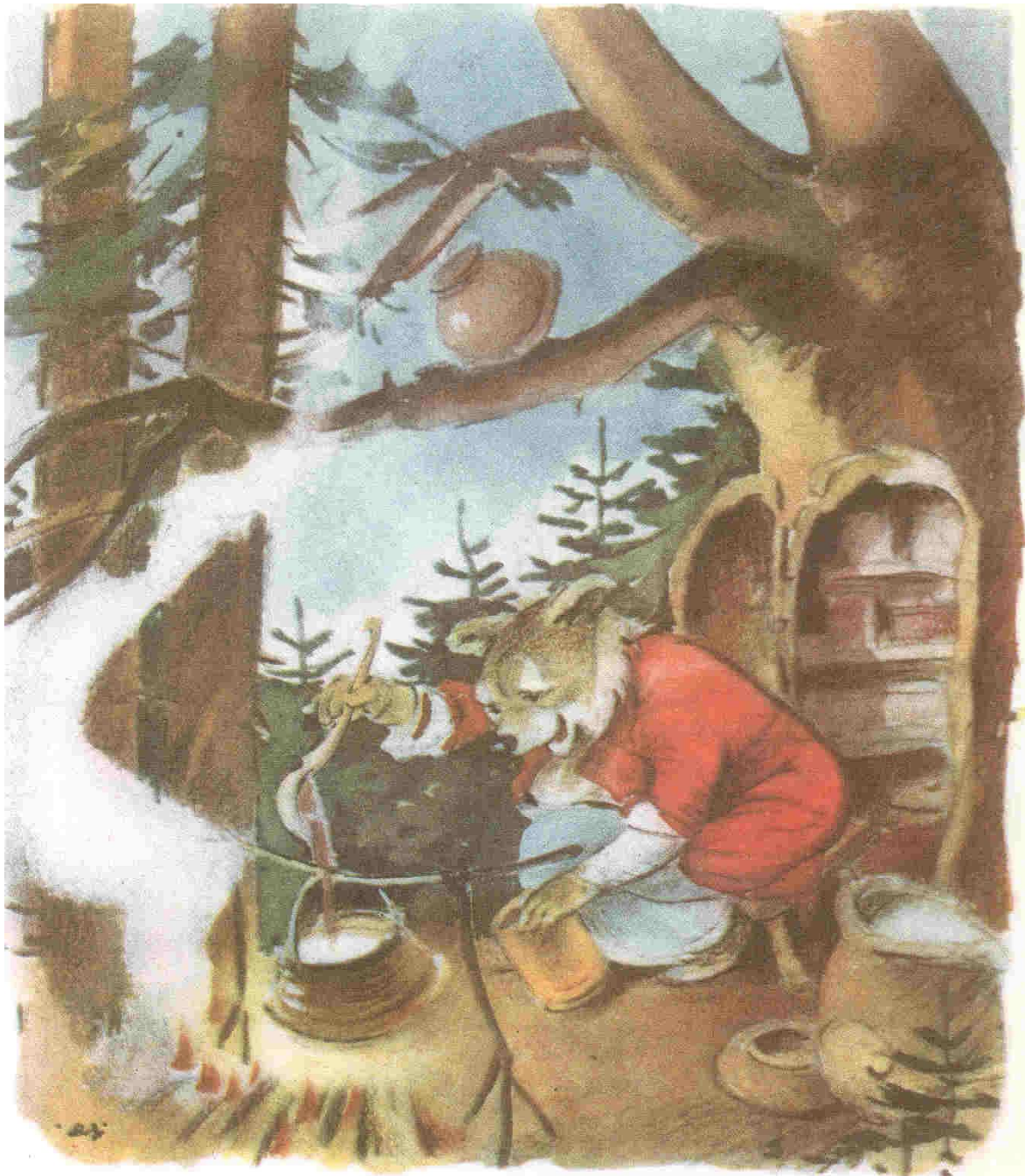
Bolgarszki
Hudozsnik,
Szófia,

1962

Alig pirkad az
ég alján, Dolgos
Mackó már a
talpán. A ház elé
rözsét hordott,
és jó magas
tüzet gyújtott.
Bablevest főz
délebedre,
három kis boc
örömére.

A tűzre tett egy nagy
üstöt, és az üstbe
babot öntött. Sűrű
pára szállt magasba, ő
meg egyre hajtogatta:

Van sóm, borsom,
szegfűszegem, de
nincs itthon
petrezselyem! Ha
csak két szál, az is
elég, s lesz majd
akkor finom ebéd.

Megvan! Róka
komámasszony
nagyon gondos
háziasszony. Híre
járja messze földön,
megyek, kérek tőle
kölcson.

Soká nem is
tétovázott, cipőt
húzott, s nekivágott.
Ha igyekszik, öt perc
múlva, vagy még
előbb, itt lesz újra.

Sietett hát, ahogy tudott, de egy nyúllal találkozott.

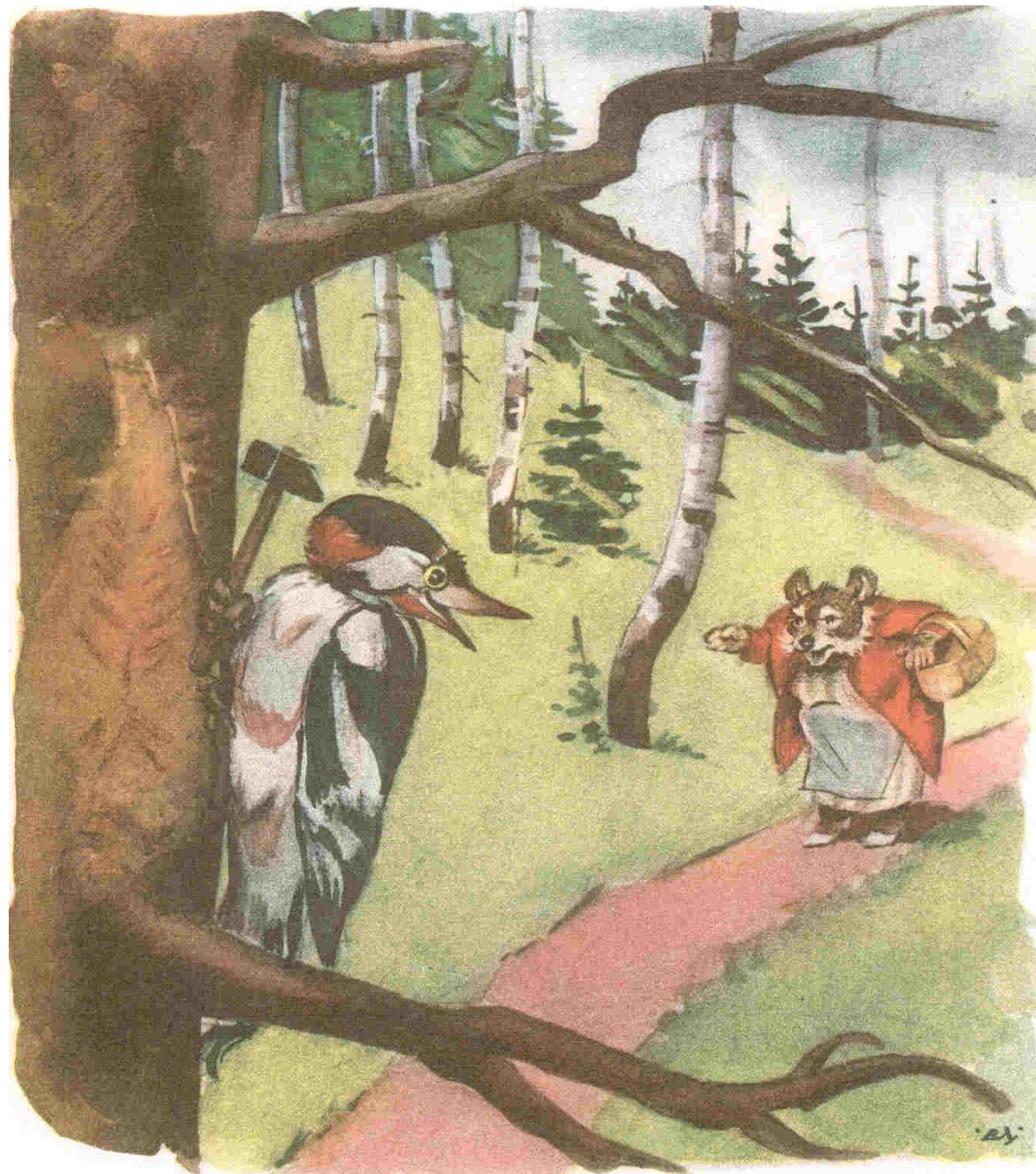
Hogy szolgál az egészséged?

Kezdte Mackó a beszédet.

Káposztából mennyi termett?

Az idő meg gyorsan tellett...

Ej, ha ennyit nem papolnál, már ott lennék a rókánál!

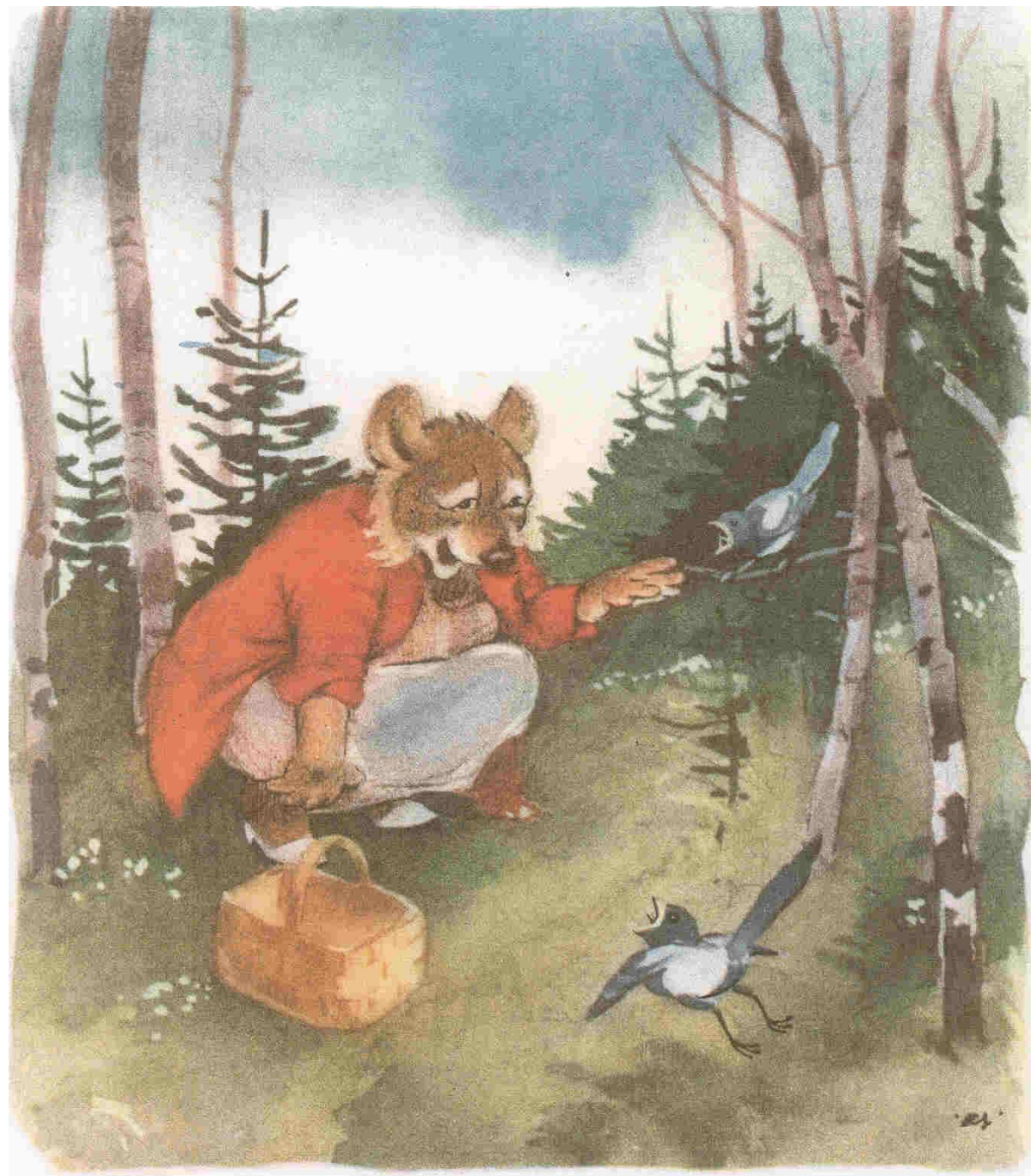
Elköszönt, de nem sokára, kire akadt? ...

A harkályra!

Jó, hogy végre megleltelek, egy kis dolgom lenne veled: ne kopácsolj olyan sokat, felkelted a kis bocsokat! Ej, ha ennyit nem papolnál, már ott lennék a rókánál!

A bocskok meg felébredtek, játszadoztak, kergetőztek. A fák között tévelyegtek, facsónakot készítettek, s húzogatták önfeledten, az erdei patakvízben. Delelőre hajlik a nap, a legkisebb sírva fakad: **Itt van már az ebédidő, anyánk miért nem jön elő? Nincsen málna, nincsen körte, heverjünk le a hűvösre.**

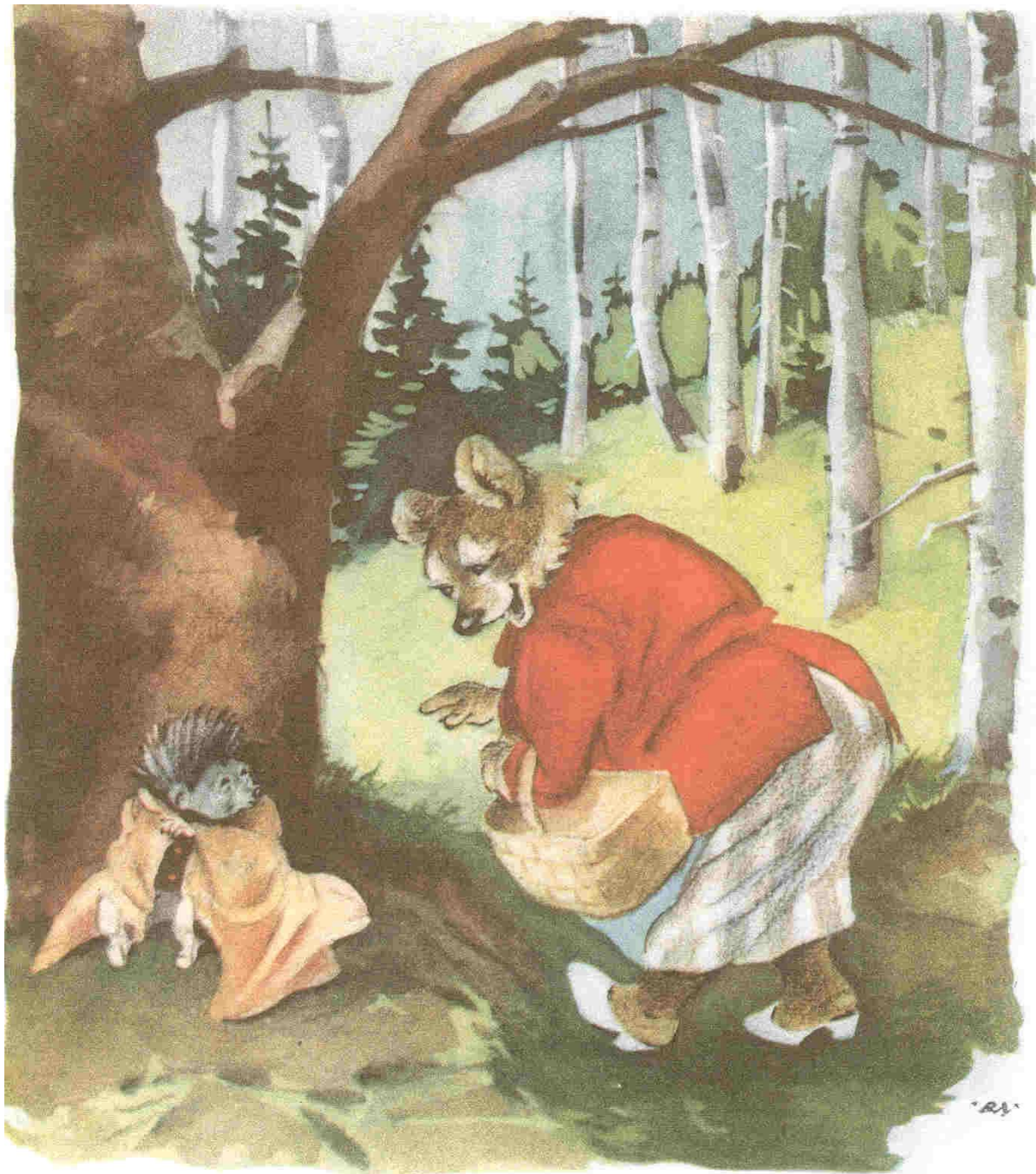

Dolgos Mackó
ezenközben, két
szarkát lát az
erdőben.

Ejnye, megint
pörlekedtek? Hogy ti
folyton összevesztek!

S beszél tovább:
Merre jártok? Volt-e
nyugodt éjszakátok?

Aztán megy, de úgy
határoz: benéz egy-
két rokon házhoz.

Megáll Tüskés
Tóniéknál:

Hallom, sógor jól
megfáztál. Nátha
kínoz, nagy láz hevít.
Aszpirint végy, az
majd segít! Az sem
árt, ha teát főzöl, de
forrón idd, amíg
gőzöl. Ej, ha ennyit
nem papolnál, már ott
lennék a rókánál!

Hát te, sógor? Ugyan
téged mi lelt, hogy
ily bús a képed?
Mankót cipelsz, lóg a
bundád, hallottam
egy mende-mondát:
A nyáj körül, fenn a
réten esett rajtad
ilyen szégyen ... Ej,
ha ennyit nem
papolnál, már ott
lennék a rókánál!

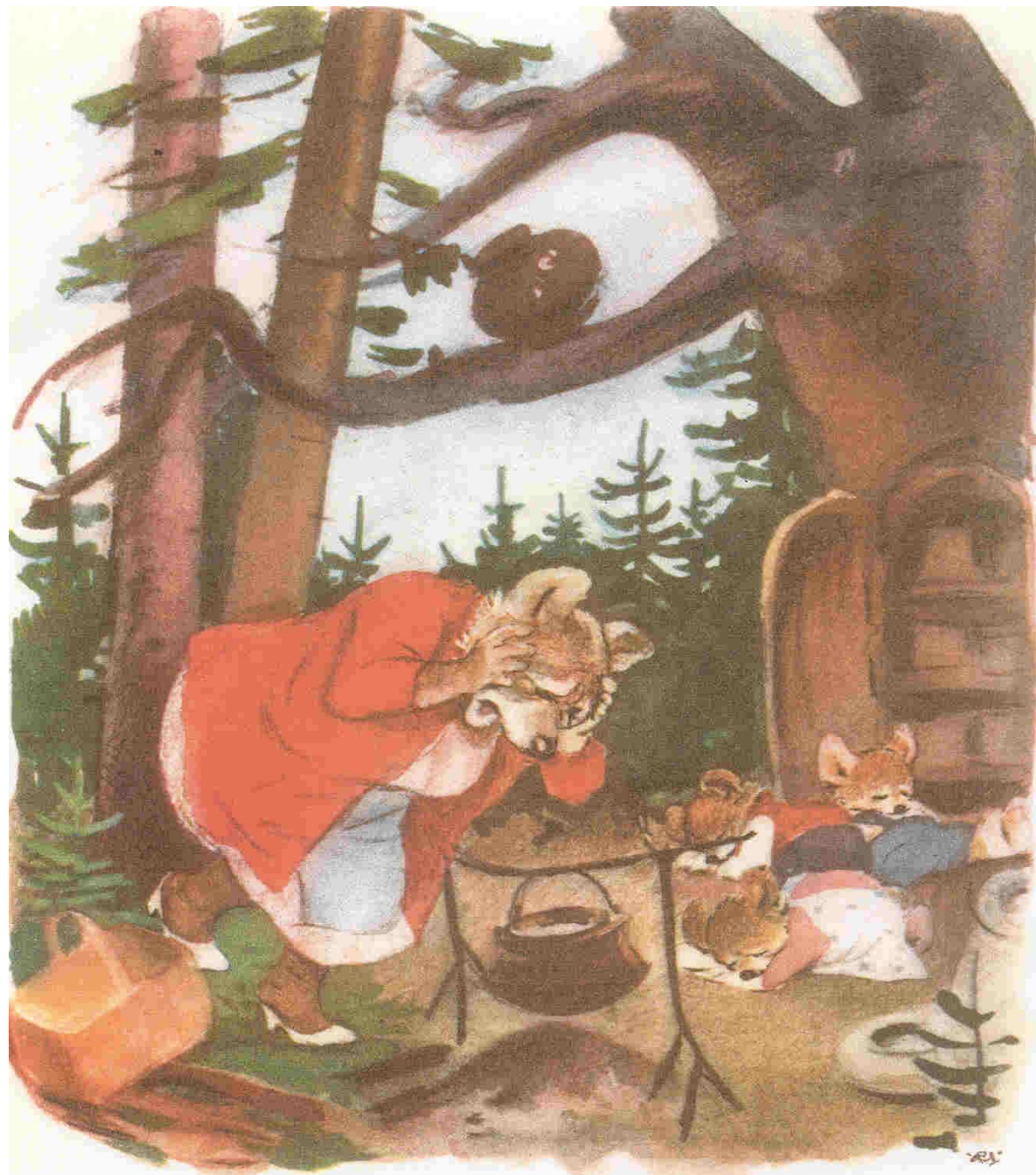
Melyik rokon lakhat itten, hogy oly tisztán ragyog minden? ... Te vagy kedves Mókus lányom?! Gyűjtöttél-e sokat nyáron? Úgy is kell, csak sokat gyűjtsél! Nemsokára megjön a tél ... Ej, ha ennyit nem papolnál, már ott lennék a rókánál!

Egyszer aztán csak megállott. Hold anyó már fenn világolt. A csillagok mind kigyúltak, a madárcák elnémultak.

Ejnye, a bab nem lesz készen, meghalnak a bocskok éhen ...

Nem is kell a petrezselyem, fő, hogy a bab puha legyen.

De most aztán
vissza, mondom!

S szalad szegény
árkon-bokron.

Késő éjjel
megizzadva
érkezett a medve
lakba. Nézi ...
alusznak a bocskok,
a leves meg mind
elfutott ...

S nincs azóta éje, napja:
az erdő mind őt kacagja.

